

гата. Започна се борба на животъ и на смъртъ. Цѣлото небе запустѣ заведнѣжъ. Всички птички, които по-рано радостно пѣеха и се веселяха, сѣкашъ замрѣха и се изгубиха. Останаха само чучулигата и ястребитѣ, които я гонѣха.

Азъ скочихъ правъ и сѣ затаенъ джхъ слѣдѣхъ края на тази борба. Чучулигата пишѣше жалостно и викаше за помощъ. Тя се спущаше като стрѣла, извиваше се като змия, издигаше се като орелъ, губѣше се като свѣткавица. Но и ястребитѣ не падаха по-долѣ. Тѣ летѣха слѣдъ нея и хж-хж да я хванатъ. Чучулигата почна да умалява. Още нѣколко минути и тя щѣше да бжде въ ногтитѣ на ястребитѣ. Неволно азъ почнахъ

да плѣскамъ сѣ ржцѣ и да викамъ. Това привлече вниманието на чучулигата и тя ме съгледа. Щомъ ме видѣ, тя като стрѣла се спусна върху ми и не я видѣхъ кога се скри подъ палтото ми.

Ястребитѣ се дръпнаха назадъ, кацнаха на една блиска круша и гледаха какво ще стане.

Азъ полегичка хванахъ чучулигата. Тя цѣла треперѣше. Перушината ѝ бѣ настрохнала, като иглитѣ на таралежъ. Гледаше ме страхливо и неспокойно. Дълго врѣме се мина докато се окопихъ отъ страшното прѣмеждие, което прѣди малко